

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Borțoi Tudor,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Borțoi Tudor împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 și Întreprinderea Municipală ”INFOCOM” privind constatarea prestatorului și garantarea dreptului consumatorului, încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Borțoi Tudor,

c o n s t a t ă :

La 27 mai 2014 Borțoi Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 și ÎM”INFOCOM” privind constatarea prestatorului, garantarea dreptului consumatorului și încasarea prejudiciului moral. La 13 mai 2015 reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitînd impunerea pîrîților în obligația divizibilă de prestator la gestionarea fondului locativ al blocului 4 din str. Academiei, mun. Chișinău și încasarea din contul pîrîților în părți egale a despăgubirii morale în sumă de 328500 lei (f.d. 4, 60)

În motivarea acțiunii a invocat că de fapt este proprietarul apartamentului nr. 16 bloc 4 din strada Academiei, mun. Chișinău, care face parte din Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 (în continuare APLP 50/142). Indică că APLP 50/142 timp îndelungat a înaintat bonurile pentru serviciile comunale în care a fost stipulat denumirea persoanei juridice, numărul înregistrării de stat, codul fiscal și serviciile prestate. Începînd cu 01.10.2010 și pînă în prezent în bonurile de plată pentru serviciile comunale se menționează persoana juridică

Întreprinderea Municipală „INFOCOM”(în continuare ÎM”INFOCOM”). Consideră reclamantul că ÎM”INFOCOM” prin actele înaintate participă în raport juridic sub denumire proprie și declară determinarea prestațiilor locative. Astfel că două persoane juridice în parte sunt încadrate în obținerea de la consumator a plății pentru aceleași servicii comunale. Reclamantul menționează că din cauza prestării necorespunzătoare a serviciilor de către APLP 50/142, apartamentul său a devenit neutilizabil pentru locuit. Invocă art.art.5 și 13 al Legii cu privire la protecția consumatorilor. Consideră că pîrîtul APLP 50/142 urmează să-i repare necondiționat prejudiciul cauzat prin servicii prestate necorespunzător. Solicită reclamantul prezentarea de către ÎM”INFOCOM” a actelor juridice ce confirmă dreptul de a presta servicii comunal-locative apartamentului 16 din blocul 4, str. Academiei , mun. Chișinău; constatarea prestatorului legitim la serviciile comunale a apartamentului 16 din blocul 4, str. Academiei , mun. Chișinău; încasarea de la pîrîți a daunei morale în sumă de 238500 lei pentru blocarea intenționată a exploatării apartamentului ca domiciliu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Borțoi Tudor împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 și Întreprinderea Municipală ”INFOCOM” privind constatarea prestatorului și garantarea dreptului consumatorului, încasarea prejudiciului moral (f.d. 77-79A).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 a fost respinsă cererea de apel depusă de Borțoi Tudor și menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015 (f.d. 117-120).

La 26 august 2016 Borțoi Tudor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, iar la 26 octombrie 2016 Tudor Borțoi a depus recurs suplimentar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel (f.d.124-126, 133-134).

În motivarea cererii de recurs a indicat că instanța de apel a omis faptul că APLP 50/142 nu-și execută obligațiile de determinare și prestare a serviciilor și abandonează despăgubirea prejudiciului cauzat celeilalte părți. De asemenea că ÎM”INFOCOM” calculează, emite, distribuie bonurile de plată la serviciile comunale contra plată și efectuează transferuri de bani ale consumatorilor și ale APLP 50/142 cu încălcarea prevederilor statutului său.

Susține recurentul că APLP 50/142 este de 5 ani în stare pasivă și nu răspunde la petițiile adresate, la acțiunile de executare ale executorului

judecătorească și la citațiile instanțelor de judecată. Și că de 11 ani nu a înlăturat prestarea necorespunzătoare a serviciilor, de asemenea fiind anunțat în căutare.

La 19 octombrie 2016 APLP 50/142, a depus referință la recursul declarat de Tudor Borțoi, solicitând declararea recursului inadmisibil (f.d.131-132).

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Tudor Borțoi ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura

efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele invocate nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Tudor Borțoi.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas